

VAN DE REDACTIE

In het December-nummer van de 17e jaargang (1940) heeft de Redactie van de lezers afscheid genomen met de belofte in het nieuwe jaar met een aantal vernieuwingen te zullen komen. Het is der Redactie een genoegen haar beloften thans in te lossen.

Het plan om aan de bedrijfseconomie meer systematisch aandacht in het blad te besteden, is in ruimen kring met instemming begroet. In verband met dit streven heeft de Redactie *Prof. Dr J. F. Ten Doesschate*, hoogleeraar in de bedrijfseconomie aan de Nederlandsche Economische Hoogeschool te Rotterdam, uitgenoodigd in haar midden plaats te nemen: deze heeft dit verzoek ingewilligd en het bedrijfseconomisch element in de Redactie aldus versterkt. Voorts heeft de Redactie de volgende heeren bereid gevonden als vaste medewerkers aan de verzorging van het bedrijfseconomische deel van het blad hun steun te verleen:

Dr J. F. Haccoû, economisch adviseur te Amsterdam;

C. H. A. Janssens, lector aan de Katholieke Economische Hoogeschool te Tilburg;

Dr S. Kleerekoper, accountant te Amsterdam;

Dr Th. van Luytelaar, directeur van de Zoutconventie, Den Haag;

Dr F. L. van Muiswinkel, directeur van het Economisch Instituut voor den Middenstand, Den Haag;

Prof. Dr N. J. Polak, hoogleeraar aan de Nederlandsche Economische Hoogeschool te Rotterdam;

Dr H. J. van der Schroeff, lector aan de Universiteit van Amsterdam;

Dr J. G. Stridiron, adjunct-directeur der N.V. Ato te Utrecht;

Prof. Dr J. Wisselink, hoogleeraar aan de Nederlandsche Economische Hoogeschool te Rotterdam.

Hoewel het de bedoeling is, dat van deze vaste medewerkers geregeld bijdragen over bedrijfseconomische onderwerpen verschijnen, zullen ook bijdragen van anderen welkom zijn. De Redactie zegt dit met bijzonderen nadruk; eerst wanneer de beoefenaren van de bedrijfseconomie meer algemeen hun op schrift gestelde overpeinzingen aan het M.A.B. ter publicatie toevertrouwen, acht de Redactie het door haar gestelde doel bereikt.

Ofschoon zulks nauwelijks noodig is, wil de Redactie toch verklaren, dat met de toekenning van een ruimere plaats aan de bedrijfseconomie de beteekenis van het M.A.B. als vakblad voor den Nederlandschen accountant geenszins zal worden verminderd. Integendeel. Het ligt in de bedoeling van de Redactie aan de praktische en theoretische problemen der accountancy onverminderde zorg te wijden, zoodat de uitbreiding van het bedrijfseconomische deel niet ten koste van de accountancy zal gaan. De Redactie vertrouwt, dat het M.A.B. aldus veeleer ook voor de accountants als vakblad aan beteekenis zal winnen, gezien de omstandigheid, dat de bedrijfshuishoudkunde ook de algemeene theoretisch grondslagen voor de accountancy legt.

De Redactie brengt den lezers voorts in herinnering, dat de rubriek „Examenvraagstukken” voortaan driemaandelijks als bijlage bij de afleveringen van het M.A.B. zal verschijnen. De Redactie voegt hier aan toe, dat zij iedere bijlage zal openen met een uitgewerkte examenopgave van de rubriek „Examenopgaven”. Laatsbedoelde rubriek, die onder redactie van *Mevrouw M. G. Mey-Koning* en den *Heer P. W. Th. Gerbers* staat, zal dus in het vervolg ook in het kader van de driemaandelijksche

bijlagen verschijnen. Wij vertrouwen, dat op deze wijze ook deze onderdeelen van het tijdschrift meer tot hun recht zullen komen.

Redactie en uitgever hebben voor de uiterlijke verzorging van het tijdschrift wederom een beroep gedaan op Mevrouw *L. Stam-Beese*. Zij meenen, dat de ontwerpster erin geslaagd is een nieuw gewaad te scheppen, waardoor het blad zal opvallen, zonder dat het daarbij iets van zijn karakter van wetenschappelijk tijdschrift prijsgeeft.

Ook wat de „opmaak” betreft luisterden Redactie en uitgever gaarne naar de wenken, hun door Mevrouw *Stam* gegeven. Moge het blad door de verandering van zijn uiterlijk en door het meer praktische formaat aan aantrekkelijkheid hebben gewonnen.

SPRONGEN IN DE ONTWIKKELING VAN HET ACCOUNTANTSBEROEP

door *H. R. Reder*

Oudere vakgenooten zullen zich ongetwijfeld nog de typische ontwikkeling van het beroep herinneren in de jaren van en na den wereldoorlog, die in 1914 is begonnen en in 1918 een einde heeft genomen. Met mij zullen velen er aan terugdenken als aan een tijd, waarin voor het accountantsberoep in Nederland een groote sprong in den ontwikkelingsgang is gemaakt; een periode, waarin de door geleidelijken opbouw geopende beroepsmogelijkheden konden worden verwezenlijkt in een veel sneller tempo dan onder rustiger verhoudingen het geval had kunnen zijn. Ik behoef slechts in herinnering te brengen het feit, dat uit die periode stamt de Rijksaccountantsdienst, thans een instelling, die alom wordt aanvaard en gerespecteerd en waarin een nog steeds groeiend aantal vakgenooten blijvend te werk is gesteld; dat zich toen in een veel sterkere mate dan voorheen in het Nederlandsche bedrijfsleven gebeurtenissen zijn gaan voltrekken, waarbij accountantshulp in anderen vorm dan binnen het engere contrôle-begrip te rangschikken is, werd ingeroepen: fusies, reorganisaties, kartelvorming; en dat ook de contrôle-functie in engeren zin aan betekenis won in verband met talrijke voorschriften van hooger hand, die de behoefte aan deskundig boekenonderzoek voortdurend deden toenemen.

Veel van wat sedert dien ten behoeve van studie en opleiding voor het beroep en van de versterking der positie van den accountant in het Nederlandsche bedrijfsleven kon worden gedaan, is naar mijn overtuiging sneller geschied dan zonder deze stimulans van uit de vorige oorlogsjaren stammende bijzondere behoeften aan accountantshulp het geval had kunnen zijn. Ik wil niet zeggen, dat deze versnelde ontwikkeling alléén voordeel heeft gehad; ongetwijfeld kleefden er aan de sterkere toeneming van de vraag naar accountantsdiensten dan van de „productie” van krachten, waardoor aan deze vraag kon worden voldaan, ook nadeelen. Maar per saldo geeft deze rekening toch ongetwijfeld een voordeelig resultaat; de aspecten zijn ten gunste veranderd: het beroep is na een op zich zelf merkwaardig korten opbouwarbeid uit wetenschappelijk oogpunt veel beter gefundeerd en heeft zich een arbeidsveld kunnen vormen, waarvan de grenzen ten opzichte van de verhoudingen van 25 jaar geleden stellig wijder liggen dan uit dezen relatief korten tijdsduur redeijkerwijze zou zijn af te leiden.

Thans zijn de tijden opnieuw onrustig; niet alleen in direct verband